

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kan gamle Folk gienfødes

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kan gamle Folk gienfødes", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid95075/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 5 *Jesus Christ*, som Mand saa Gud,
Af Hjertet vi Dig bede:
See dog til din gamle Brud,
Har hun end Rynker lede!
Den megen Graad tilgode hold,
Og over Brøst din Kaabe hold
Miskundelig Du brede!
- 6 Varm Du hende med din Mund,
Saa godt *dit Ord* hun giemmer,
From i Sind, i Troen sund,
Ei Kiærlighed forglemmer,
Men takker kiænt, og med godt Taal
Gjør Skiel i Lægens bitre Skaal,
Til Sødmen hun fornemmer!
- 7 Brudgom, Herre! Gud forvist!
O hør, hvad vi begiære!
Udfri din Brud, trods Fiendens List
Og Vold og Kiætter-Lære!
Lad Trøsten groe i Graadens Dal!
Hjemfør din Brud til Himlens Sal
Til evig Fryd og Ære!

No. 106.

- 1 Kan gamle Folk gienfødes
I Christi Kirke-By,
Den gamle *Adam* dødes,
Afløses af den Ny,
Af Ham, Hvem det er givet
I Sig at finde Livet,
Livs-Kilden i sig Selv?
- 2 Vor Herre, Ja og Amen,
Han klarlig siger ja,

Vor Mening allesammen,
Den gjør ei til, ei fra;
Er end, som tit desvarre,
Vor Mening mod vor Herre,
Han gjør dog hvad Han vil!

3 Som Vinden reiser Bølger,
Skjøndt Øiet seer den ei,
I Tale-Strømmen dølger
Sig *Aandens* Konge-Vei,
Dog giennem Øre-Sundet
Er Aanden nær forbundet
Med Hjertets Konge-Dybl!

4 Det er et stort Vid-Under
At fødes anden Gang,
Men naar derpaa Man grunder,
Med Barne-Tro i Vang,
Det soleklart dog bliver,
Ei bedre Man begriber,
Hvordan Man først blev til!

5 Vil Gud paany velsigne,
Paany og fødes All,
Vi fødes til at ligne
Den Første, før han faldt,
Vi vinde, hvad han tabde,
Hvem i sit Billed skabde
Vor Gud af Støv og Muld!

6 Det er jo vist en Gaade,
Vidunderligst derved
Dog er vor Skabers Naade,
Og ei Hans skjulte Fjed,
Hvis Vei i Røstens Bølger

Sig kun som Skibets dølger,
Som Kiødens Fjed paa Hav!

7 Er Sønnen Ja og Amen,
Det levende *Guds Ord*,
Hvorved det blev Altsammen
I Himmel og paa Jord,
Det Brudte dog vel bøde,
Det Tabte vel gienføde
Kan samme Skaber-Ord!

8 Kun Synder vi paa Rente
Har hos den sande Gud,
Kun Død og Dom ivente
Af alle Lovens Bud,
For Ret Han lover *Naade*,
Det er den store Gaade,
Som vi skal undres paa!

9 For Herrens Tro og Love
Har Borgen vi fuldstærk,
Hvi skulde vi ei vove
At troe et Under-Værk,
Som klarlig er fornøden,
Om Syndere, for Døden,
Skal times evigt Liv!

10 *Gienfødes og fornyes*,
Det er vor sande Tarv,
Om Helved skal undflyes,
Og vi faae Himmel-Arv,
Thi Arv er *Børne-Retten*,
Vi blive maae af Ætten,
Før vi har mindste Krav!

11 Hvordan nu Gud det mager
Med sin eenbaarne Søn,
Saa Han i Favn os tager
Til Deel i Arven skøn,
Det er jo vist en Gaade,
Langt større dog Guds Naade
Og Christi Kiærlighed!

12 Paa dem vort *Haab* vi grunde,
Og *Haabet* skuffer ei:
Naar vi kun nogenlunde
Vil følge Faders Vej,
Vi finde alt heneden
Saa himmelsk Kiærligheden,
At *Haab* slaaer *Frygt* ihjel!

No. 107.

- 1 Vor Alderdoms Trøst og Støtte-Stav,
Det er den *Aand* alene,
Som *Freiseren* os til *Trøster* gav,
Med stærke Ord og rene,
Han over Verdens stolte *Aand*
Os giver Trøst og Overhaand,
Hvad vil vi meer forlange?
- 2 Ham Tidernes Tand ei bider paa,
Hans Kræfter aldrig svækkes,
I Barndom vel vi *selv* kan gaae,
Men det just *Aanden* tækkes:
Han immer kiæler for de Smaa,
Langt bedre Ord end de forstaae
Han lægger dem i Munden!
- 3 Trods Fiendernes Ynk og bittre Spot,
Han veed det saa at mage,